

Signaleringen

Kernbegrippen

23. Belanghebbende

23. Belanghebbende

(ABRvS 22 januari 2014, zaaknummers 201211643/1/A3 en 201306843/1/A3)

Aan de wederpartij is door Skal een certificaat verleend op basis van artikel 29 van de Verordening (EG) Nr. 834/2007 van de Raad van 28 juni 2007 inzake de biologische productie en de etikettering van biologische producten. Op grond van artikel 28, eerste lid, onderwerpt een marktdeelnemer, voordat producten als biologische producten of omschakelingsproducten in de handel te brengen, zijn onderneming aan een controle als bedoeld in artikel 27 van de Verordening. Op grond van artikel 29 van de Verordening geven de controlerende autoriteiten (Skal) een bewijsstuk af aan de marktdeelnemer waarin is vastgesteld dat de marktdeelnemer de in de Verordening neergelegde voorschriften naleeft. Dit bewijsstuk betreft voornoemd certificaat. Appellant heeft beroep ingesteld tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van 31 oktober 2012 waarin hij niet-ontvankelijk is verklaard. Appellant is een pluimveebedrijf dat is gelegen naast het pluimveebedrijf van wederpartij. De Afdeling overweegt dat een door Skal verleend certificaat een bewijsstuk als bedoeld in artikel 29, eerste lid, van de Verordening is. De vaststelling dat een product overeenkomstig de voorschriften van de Verordening op biologische wijze is geproduceerd, betekent dat een product in de Nederlandse handel mag worden gebracht met termen die verwijzen naar de biologische productiemethode. Verlening van een certificaat aan wederpartij door Skal heeft in dat licht voor appellant geen gevolgen waarmee hij zich van anderen onderscheidt. Dat het pluimveebedrijf van wederpartij waarop het betrokken certificaat ziet milieugevolgen kan hebben voor het naast dat pluimveebedrijf gelegen perceel van appellant, brengt niet met zich

dat appellant desalniettemin als belanghebbende moet worden aangemerkt. De verlening van het certificaat aan wederpartij behelst immers geen verlening van toestemming voor het veroorzaken van milieuhinder. Of en in hoeverre milieuhinder mag worden veroorzaakt, wordt bepaald door bepalingen van omgevingsrecht. Dat het certificaat, naar appellant stelt, de mogelijkheid biedt om op grond van een omgevingsvergunning meer milieuhinder toe te staan, brengt hoogstens een indirect verband tussen de gestelde mogelijke toename van milieuhinder en het certificaat met zich. Voor het aannemen van belanghebbendheid bij een besluit is evenwel rechtstreekse betrokkenheid bij dat besluit vereist. De Afdeling refereert aan uitspraken van 22 juli 2009, zaaknummer 200809337/1/H1, en van 25 september 2013, zaaknummer 201212069/1/A3. Dat de Afdeling in de uitspraak van 14 september 2011, zaaknummer 201011495/1/M2, de maatschap waarin appellant deelneemt als belanghebbende heeft aangemerkt, biedt geen grond voor het oordeel dat appellant in dit geval als belanghebbende moet worden aangemerkt. Die uitspraak heeft betrekking op de verlening van een vergunning op grond van de Wet milieubeheer voor de uitoefening van het pluimveebedrijf van wederpartij. Gezien de mogelijke milieugevolgen van dat pluimveebedrijf voor het daarnaast gelegen perceel van appellant, was zijn belang rechtstreeks bij die vergunning betrokken. Gezien het voorgaande, is appellant geen belanghebbende bij de besluiten van 31 augustus 2012 en 12 september 2012.

Noot van de redacteur (RBo)

Om als belanghebbende aangemerkt te worden, dient een partij een rechtstreeks belang te hebben bij een besluit. De wetgever heeft deze eis gesteld om te voorkomen dat een ieder, in welke hoedanigheid dan ook, of een persoon met slechts een verwijderd

of indirect belang als belanghebbende zou worden beschouwd en een rechtsmiddel zou kunnen instellen. Uit deze uitspraak volgt dat appellant geen rechtstreeks belang heeft bij het besluit waarin aan het naastgelegen pluimveebedrijf een certificaat is verleend dat inhoudt dat – kort gezegd – de buurman biologische producten vervaardigt conform Europese regelgeving. Dat de buurman dus op zijn producten mag vermelden dat het om biologisch geteelde producten gaat, heeft voor appellant geen gevolgen die zich onderscheiden van de gevolgen voor anderen. Ook het feit dat het certificaat, als gevolg van een omgevingsvergunning, mogelijk leidt tot meer milieuhinder levert geen belang op voor appellant. Dat levert volgens de Afdeling hoogstens een indirect belang op. In dat kader is de vergelijking met de uitspraak van ABRvS van 15 september 2013, zaaknummer 201212069/1/A3 passend. In die uitspraak ging het om de toekenning van een huisnummer op grond van de Wet basisregistratie adressen en gebouwen. Het besluit inhoudende de toekenning van huisnummers behelst geen verlening van toestemming voor het gebruiken een pand als woning. Dat de verhuurder van het pand de toekenning van huisnummers zal benutten om toename van het aantal bewoners van het pand toe te staan, brengt hoogstens een indirect verband tussen de mogelijke toename van het aantal bewoners en de toekenning van huisnummers met zich. In de uitspraak van ABRvS 22 juli 2009, zaaknummer 200809337/1/H1, overweegt de Afdeling dat de overlastgevende activiteiten niet het gevolg zijn van de bouwvergunning, maar van de milieuvergunning, en het belang van appellant in een te ver verwijderd belang verband staat met de verlening van de bouwvergunning. In deze drie gevallen proberen appellanten telkens een rechtsingang te creëren door een belang te stellen dat niet in het geding is bij het bestreden besluit. Elk direct verband tussen het besluit en het gestelde belang ontbreekt. Het is dan ook niet verrassend dat de Afdeling

appellanten in dergelijke gevallen niet-ontvankelijk verklaart.